Рік III. Львів, 28. липня 1929. Porto zapłacone ryczałtem. Ч. 31.

ПРАВДА

ІЛЮСТРОВАНИЙ ЧА…

Виходить що тижня.
…дреса Редакції і Адм. „ПРАВДА“
…в, вул. Кльоновича ч. 8. II. пов.
Телефон 4—48.

ПЕРЕДПЛАТА
в краю: Річно 10 зол. Півріч-но 5 зол. Чвертьрічно 2 зол. 50 сот. Місячно 1 зол.
За кордоном: Річно 2 амер. долярн або їх рівновартість.
Поодиноке число коштує 20 сот.

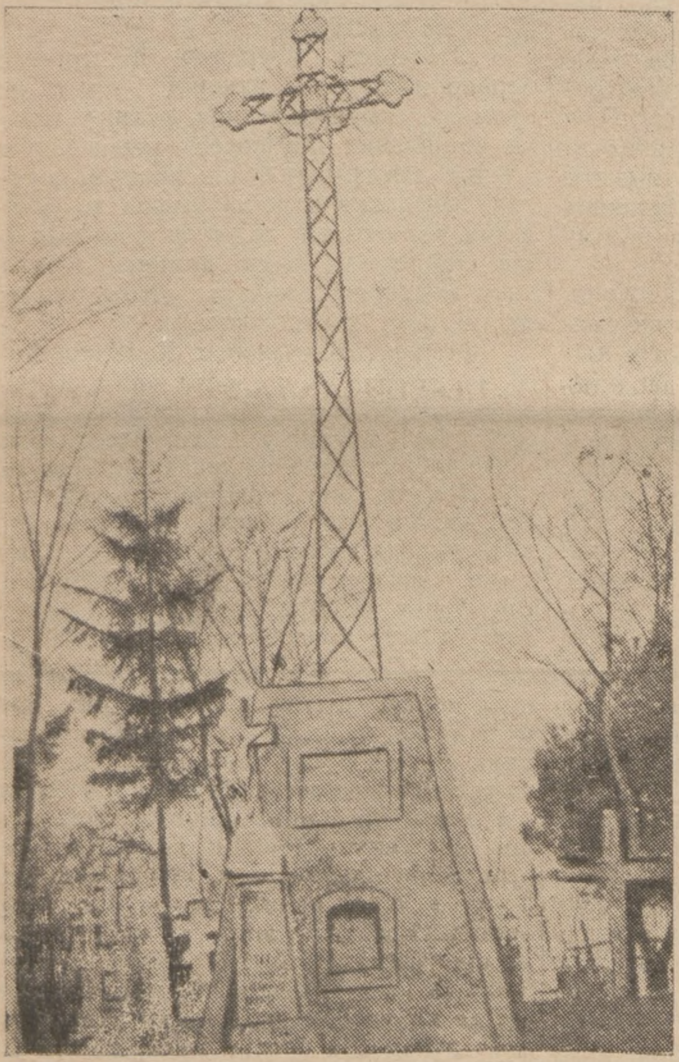

Смерть від грому

Минулої суботи перейшла над Потуторами нагальна буря з громами. В тім часі в домі гр. кат. приходства перебувала служниця пароха о. Лонкевича, Анна Опляк, яка пильнувала мешкання. В часі бурі вдарив грім у приходський дім та нещасну дівчину вбив на місці.

——o——

НАРОДНЕ СВЯТО В СОКОЛІВЦІ

В дни 28. липня с. р. святкує Соколівка, золочівського повіту 25-літний ювилей місцевої „Просвіти“ й „Сокола“ та 17-літну річницю смерти народного робітника о. Володимира Кальби. Знимка представляє памятник який місцеві громадяни побудували о. Кальбі, вдячні йому за великі заслуги який поклав на народній ниві. Посвячення того памятника як се ми писали в попереднім числі, відбудеться дня 28. липня с. р.

Небувала спека

По довгих дощах всю Европу навістила филя сильної спеки, якої вже давно не було. В Варшаві й у Львові доходить до 40 степенів. Наслідком горяча потерпіло много людий від соняшного удару. Є навіть смертні випадки. В Берліні серед ночі температура виносила 26 степенів, так, що люди з горяча не могли спати. В Гамбурґу спека виносила 45 степенів. В Норимберґії, в часі спортового свята 6 тисяч осіб улягло соняшному пораженню, з того 130 відвезено до шпиталя.

——o——

Арештовання комуністів

В лісі в Брюховичах, під Львовом, поліція арештувала гуртох пейсатих комуністів у хвилі, як нараджувалися, як „ущасливити“ галицьку Україну червоним раєм. Арештованих перевезено до тюрми у Львові.

Позір на адреси!

На адресах сего числа зазначуємо чорнилом суму залеглої передплати за „Правду“ за 1-ий піврік (до 1. VII. 1929 р.) всім П. Т. Передплатникам, яких назвиська починаються від букви К, Л, М, Н, О, П. — У слідуючих числах будуть по черзі зазначувані дальші залеглости. — В ціли оминення неприємних наслідків та непотрібних коштів, просимо негайно вирівнати зазначені залеглости.

Страшна буря над Варшавою

Дня 22. липня вечером перешуміла над Варшавою страшна буря з громами, яка спричинила много нещасливих випадків і шкід. В лазничках над Вислою купалося в той день кількадесять осіб. Коли впав рясний дощ, всі вони схоронилися під дах лазничних будок. В той дах ударив грім, убив на місці 47-літного купця Бротмана та сильно поразив його 10-літного сина. Крім того в тім випадку поразив грім ще кілька инших осіб. Кілька громів ударило в переїзджаючі трамваєві вози і попалили в них електричні мотори. На передмістю Волохах ударив грім в електрівню. Крім того від громів вибухли в Варшаві і в околиці численні пожежі. Де саме горіло, тяжко було довідатися, бо буря понищила телефонічні проводи. В самім місті наслідком зливи, кілька вулиць було залитих водою, яку до пізної ночі випомповувала вогнева сторожа. В хвилі, коли надходила буря, на ринку старого міста відбувалося під голим небом представлення. Рясний дощ розігнав публику. В часі утечі перед бурею знищено частину театрального урядження.

——o——

Землетрус у Югославії

В Білгороді занотовано 19-го липня о год. 9.30 перед полуднем землетрус середної сили. Огнище землетрусу находиться мабуть в віддалі 97 кільометрів на південь від Білгороду, в околиці Рудник.

Сьогорічні жнива

й скрутне положення українських хліборобів.

ЗМІСТ: Заповідаються добрі збори. — Чергове нещастя: упадок цін на збіже. — Ціни минулого року й тепер. — Хліб дешевіє, всьо инше дорожіє. — Хто винен? — Лиха політика збіжева польського уряду. — Инші причини упадку цін збіжа. — Як зараджує катастрофі уряд? — Підвищення почтових і залізничих оплат. — Податки громадські, дорогові й державні. — Що пише в „Часі" польський дневникар? — „Стрижуть овечки". — Коли в нас жнива моглиби бути веселіші?

Почались жнива. Міліони трудячих рук увихається на золотистих ланах нашої Батьківщини. Як повідомляють нас з усіх сторін, врожаї на українських землях під Польщею, кращі ніж середні. По богатьох роках неврожаїв і нещасть, як повені, бурі й гради, що нищили дорібок українського хлібороба, сей рік, що розмірно в більшій частині нашого краю являється добрим роком, повинен тішити й вдоволяти наше хліборобство.

Алe чи є воно так?

Ні.

Хоч і будуть сього року добрі збори, то положення хліборобів є дуже критичне. Тим разом нещастям хліборобства є низька ціна на хліборобські продукти, які через те не тільки не приносять рільникови зиску, або хоч звороту коштів, але й наражують ще його на поважні втрати.

Пригляньмося тільки дуже поверховно курсови збіжевої біржі. За 100 кг. на місцевій стації заладування платили на львівській біржі в дні 22. липня ц. р.: двірська пшениця з 1928 р. — 45 зол., ячмінь 22 зол., галицький овес з 1928 р. 21 зол. і т. д. Се ціни львівські, що не відповідають зовсім тим цінам, які по наших селах платять хліборобам жидівські посередники.

Тому рік ціни на збіжа, які головно продукує наш хлібороб були куди користніші. Так отже жито коштувало в той час від 35 до 40 золотих, а навіть ще вище. Овес і ячмінь були майже два рази дорощі як сього року, подібно й инші продукти.

Коли зважиться, що ціни на мінуфактуру й инші предмети й артикули домашнього вжитку за сей останній рік значно подорожіли, то справа знижки цін на збіжеві продукти являеться справжньою катастрофою для села.

Яка причина тої шкідливої знижки збіжевих цін? В осени мин. року заборонив уряд вивозити хліб заграницю й не обчисливши добре запасів збіжевих в краю — почав ще спекулювати на збіжу, заготовляючи великі запаси хліба, щоб їх зі зиском продати на весну. Тимчасом показалося, що на ринку було ще на весні доволі хліба, а уряд, щоб визбутись запасів збіжа, котре в міжчасі почалося чомусь псувати, кинув усьо на ринок. Звідти й пішла оця катастрофальна знижка цін збіжа.

З инших причин треба ще згадати й це, що в Америці заповідаються сього року дуже добрі жнива і ся обставина взагалі понизила ціну хліба в цілому світі.

Якіж міри прийняв польський уряд, щоб запобігти сьому нещастю, яке звалилося цього року на продуцентів хліба — на хліборобську клясу. Як повідомляють часописи, всі дотеперішні заходи уряду є покищо невистарчаючі й катастрофи впадку цін не зменшили. Отворено вправді кордони для вивозу хліба, віддано до розпорядження хліборобським установам якісь невеличкі кредити (з яких український хлібороб ніколи не користав і тепер не буде користати), от і все. А тимчасом грізною хмарою нависли над хліборобом податки. Держава не звертає уваги на це, що ціни збіжа впали на половину й що тим самим доходи з поля в тім самім відношенню змаліли. Податки мусітиме хлібороб платити як що року. Мимо того, що хліб стає щораз то дешевший, дорожнеча більшає. Недавно підвищено почтові й залізничі оплати й тарифи, а отсе ходять чутки (краківський „Час" з 11. VII.), що оплати за залізничий перевіз мають бути далі підвищені на 25%.

Пан А. Кобиляньскі пише так в одним з останних чисел краківського „Часу" в статті п. з. „Податкові овечки й редукція бюджету" про теперішне положення хліборобів у Польщі:

„Положення (хліборобів) нагадує мені небiблійного пастиря й овечки. Щоби стригти овечки, треба про них дбати так, щоб вони справді могли сю вовну витворювати. Треба їх добре відживляти, а дальше вважати, щоб і инші ще їх не підстригали..."

„Тимчасом операцію підстрижин перепроваджують наперід докладно громади, самоврядування, ріжні установи соціяльних обезпечень (каси хорих і т. и.) для громадження маєтків, дорогові заведення з всіма щораз то більшими дороговими додатками до податків. Найріжніші лісові приписи, й приписи водні, які теж накладають великі тягарі, щоб їх виконати..."

Отак в освітленню п. Кобиляньского представляється справа опіки хліборобством у Польщі. Все це дуже невеселі історії й усміху в хлібороба навіть у час добрих жнив викликати не можуть.

Правда, що сьогодні не тільки в нас, але й в цілій Польщі і навіть Европі, витворилася через сей спадок цін збіжа дуже важка ситуація для хліборобів. Впрочім у хліборобстві треба майже завсіди бути приготованим на якесь не-

Всюди добре, а дома найкраще

(Письмо наших людей із Америки).

(Докінчення).

Приємности та веселости нема тої, що в нас. Цілий вигляд представляє значно темний образ, чи то міст, чи піль або лісів. Навіть із весною ніяких співів птичок ніхто не чує, хіба закурені мазурі цвіркотять, як то часом у нас на загаті в зимі, як сонце пригріє. Инших птичок тут нема, а тому, що Америка і для птичок небезпечною. От наприклад летіла птичка, змучилася, сіла на телеґрафічний дріт тай тілько крильцями стріпала. Та ось подамо тут один випадок, який стався в тутешнім місті недавно.

Ішов простою стежкою попри гостинець один чоловік. На стежці була мала калабанька води з дощу. Прохожий, хотячи цю калабаньку оминути, притримався дрота, що ним був припнятий стовп від телеграфічних дротів. Коли тільки він діткнувся рукою дрота, кинуло ним сильно до землі і він зараз віддав Богу духа. Та що згаданий чоловік був асекурований в „Руско-Народнім Союзі" на 1000 долярів, то тогож жінка по його несподіваній смерти зараз одержала цю квоту. По одержанню висше згаданої суми, ця вдова справила до тутешної церкви красну св. плащеницю.

Що стається нещасних випадків по ріжнородних фабриках, це не до описання. Тутешнє місто має коло 25 великих фабрик, у яких працює день і ніч по кілька тисяч народу. Нераз в одній хвилі стається з чоловіка купка мяса, що мали ми нагоду не один із нас на власні очі бачити. Та ось тут подаємо статистику нещасних випадків з року 1912 і 1913 після офіціяльних звітів, котрі сталися в Злучених державах.

	1912 р.	1913 р.	
Поповнило самоубийст.	17.052	21.148	ос.
Згинуло в наслідок нещасних випадків	87.241	95.067	„
Вбито	11.413	11.113	„
Нестверджено причини смерти	7.542	9.321	„
Згинуло разом осіб	123.248	136.649	ос.

Тут коротко опишемо наше поводження та наше тутешнє добро.

Неодин із нас, коли жив ще у своїй рідненькій землі, не вмів оцінити свого шастя ані бачити, як шасливий був і де знаходився. Нераз виїхав на своє поле до праці, день хороший, ціла природа радіє, жайворон підноситься крильцями високо понад його головою, приспівуючи прекрасно. Ту знов в поблизькім ліску пречудові співи ріжних птичок, які йому чудесними голосами через весь день приспівували, гейби помагали йому в його праці, та осолоджували його життя. Або знов як коли виїхав на сіножать! Тутешній мешканецьколиб мав нагоду бачити її, назвавби раєм, де нераз прекрасні співи птичок далеко лунали, а безліч прекрасних цвітів довкола окружали його аж душа раділа і не знав, де від него так хороший день дівся. Вечером, коли повертав по цілоденній веселій праці до дому, вже йому на стрічу повибігали його милі діточки з радісними окликами „Наші татунцьо їдуть! Наші татунцьо їдуть!" і коли заїдеш було на подвіря, діточки помагали цікаво в його роботі. І так кожда хвилька ставалася приємною та скоро минала.

Правда, неодин із нас знаходився в фінансових клопотах, що спричинили передні тяжкі роки, котра то нужда і не мало докучала неодному з нас.

А щоби тій нужді запобігти, постановили ми собі виїхати до Америки на заробок або вислати котру свою дитину

щастя. Одначе з притиском мусимо зазначити, що положення українського хлібороба є тому труднійше в порівнанню з иншими краями, що край наш ще не загоїв ран, які йому завдала війна й наше хліборобство не мало змоги піднестись дотепер з упадку. І коли ще крім природних шкідників хлібороба, як гради, бурі, миши й зарази, прилучаються ще й инші, то справді, в положенню українського хлібороба взагалі не можемо добачити навіть надії на поправу.

Але на кінець ще одна заввага. Каже латинська пословиця, що „кожний є ковалем своєї власної долі". Не все й не завжди говорять правду приповідки, але остаточно кожний мусить признати, що в тім випадку латинська приповідка говорить дуже богато правди. Чому хлібороби инших країв дають собі всеж таки раду мимо важких для них умовин. І перше, що кидається в очі, се один дуже важний факт. Німецькі, данські, чеські, польські і инші хлібороби мають свої знамениті хліборобські орґанізації, що мають змогу запобігати більшим нещастям, які спадають на хліборобську клясу.

А в нас?

Коли оснувалась на весну цього року перша на нашій землі хліборобська організація „Союз Українських Хліборобів", то загал українських хліборобів поставився до цього факту більше чим байдуже. „Пощо нам орґанізацій"? — каже впертий Українець. „Наші батьки й діди обходились без них, то й ми без них проживаємо". А є такі, що навіть свідомо й злобно шкодять починанням орґанізації хліборобської кляси, й накидаються на нову орґанізацію лайками й наклепами.

Отже як? Чи дивуватись тепер нам, що хоч жнива добрі, то наш український хлібороб й цього року не перестане чіхатися в потилицю й ломати руки, що замість одного, два кірці збіжа мусітиме продати, щоб заплатити „дрогови" податок!

I. А.

——o——

Зі світа

Корабель затонув.

Підчас сильної бурі потонув недалеко чілійського побережа військовий корабель „Абтао". Враз з ним потонуло 43 осіб з залоги корабля. Вратовано лише одного чоловіка, бо кілька кораблів, які прибули на поміч, прибули вже за пізно.

Вальдемарас обжаловує Польщу.

Вальдемарас зложив в Лідзі Народів ноту, в якій обжаловує Польщу, що вона орґанізує проти Литви банди з литовських еміґрантів, які мають повалити теперішний литовський уряд та утворити такий, який зрезиґнувавби з Вильна. В ноті Вальдемарас твердить, що останні атентати на членів уряду між иншим на нього — приготовлялись в Польщі. Вальдемарас домагається інтервенції спеціяльної комісії Ліґи Народів.

Арештування шпіонів у Франції.

Доносять про ревізію в редакції паризької комуністичної ґазети „Іманіте". Підчас ревізії знайдено шпіонські матеріяли. Нач. редактор і адміністратор арештовані. Ґазету власти завісили. Фр. власти є погляду, що в ред. „Іманіте" містилася больш. шпіґунська централя.

Замах на президента Австрії.

Дня 19. с. м. передпол. намагався безробітний кравець Ляйтер стрілити з револьвера до австр. премера Стрерувіча в хвилі, як цей всідав на авто. Револьвер затявся. Ляйтера арештували. Він зізнав, що хотів виконати атентант на президента Австрії Мікляса, щоби звернути увагу на свою нужду. В Стрерувіча хотів стрілити в тому переконанню, що це є Мікляс. Є правдоподібним, що Ляйтер є умово недужий.

Пожежа в Анґорі.

У ночі на 20. липня повстала в столиці Туреччини, Анґорі, пожежа. З причини сильного вихру годі було вгасити огонь. Згоріло богато великих будинків. Скільки було жертв у людях досі не знати.

Повінь у Малій Азії.

З Константинополя повідомляють радіотелеграфом: Повіні в Малій Азії прибрали катастрофальні розміри. Наслідком обірвання хмар та усунення землі вода знищила на побережі багато сіл. Втопилося більше як 1000 людей. Найбільш шаліла повінь в турецькій провінції Трапезунті. Багато мешканців поховалося в гори.

Вибух у фабриці пороху.

В фабриці пороху в Ню Кінґстон, в віддалі 25 кільометрів від Пітсбурґа трапився в четвер пізним вечером страшний вибух. Повідомляють, що число вбитих робітників виносить 20.

Смертні випадки від спеки.

За останніх днів навістила цілу Европу филя спеки. У Варшаві було в понеділок в полудне 33.5 степ. Ц. Про великі спеки приходять вісти з Німеччини, Австрії й інших країн. Відтам теж прийшли вістки про випадки смерти, спричиненої соняшнім ударом, а також про випадки затонень. У Варшаві, купаючись,

---

(за котрою неодин тужить і майже кождої хвильки думає про неї), щоби свою недолю поправити. Та ось що! Коли приїхали за Божою помічю тут до Америки, привитала неодного знов нова нужда та горе. Америка новий край зветься; тай нова нужда зараз з його приїздом привитала його, та ось яка: Тепер роботи дістати ніяк не можна, а десь мещкати і чимось живитися треба, де чоловік піде, усюда не уміється знайти, усюди німий, ніхто його не розуміє, ані він нікого. Свойого жалю та болю не може нікому висказати, хіба такому, як він сам. Та цей йому нічого не порадить, бо ще собі не вміє добре порадити й так неодин ходить нещасний цілими місяцями за роботою нераз в голоді та холоді, опущений на силах, бо тілько почорніла шкіра тримає його кости при купі, а тут уже його жена з дому пише: „Присилай, чоловіче, хоч зо дві сотки, бо рати прийшли. Як не пришлеш, буде ліцитація!" І що такий чоловік робить? Житє собі відбирає, тому то так значні тисячі осіб поповнюють самовбійства, як виказує статистика.

Хто працює в якій фабриці, ніч його з дому вижене, ніч його прижене, працює в фабриці в переразливих шумах та гуркотах, яких чоловік не в силі знести, та в визвах різнородних пар та ґазів і нераз через весь день Божий і світла сонця не бачить. До дому приходить ледво живий. Дома певно за ніякі гроші не хотівби так нікому робити. Бувало дома в неділі і свята зрана кличе грімкий голос дзвону до церкви на молитву. Тут голосу дзвона не почує, нема! Хіба що дня ріжнородні фабрики та гамарні в години пів до семої рано гукають і кричать переразливими звуками скликаючи робітників до праці. Подаємо, що тут не кождий однаку роботу має, один ліпшу, другий гіршу, один лекшу, другий тяжшу, є добрі роботи легонькі й добре платні, та такі місця забирають ці, що живуть тут уже довші часи та розговорится вміють, роботу добре розуміють, а хто добру роботу має, не так скоро її покидає, а тепер і на тяжку роботу місця годі дістати.

А тут відси з Америки, як котрий із нас напише до свойого родимця: „Не їдь тепер до Амеики, бо тепер тут дуже біда, роботу дуже трудно дістати", то ніхто не хоче вірити а ще говорить: „Він сотки до дому посилає, а мені каже не їхати. Боїться, щоб я не заробив". А тут приїхав, оглянувся тай каже: „Ой Боже мій! Боже! отомся продав за дві сотки!" Аж тут побачив, що з ним є, а в дому на ніщо не зважав, тілько щоби їхати.

Та ось тут наших парохіян приїхало перед Різдвом Христовим щось 10 осіб, квапилися, та навіть не пересвяткували Різдва Христового зі своїми любими родинами. А тут хіба в той час неодин гірко заплакав. Ось тут просимо Всечеснійшого Отця Добродія прочитати нашим родимцям ґазетку, що її тут на доказ залучуємо, яке тут добро американське, кілько тут тисяч безробітних і то фахових робітників тілько в Ню Йорку, а шо по других містах?! Та наше місто Літл Фавс числить понад 2.000 осіб безробітних, що живуть у крайній нужді.

Отже нехай наші родимці спаматаються з тою еміґрацією до Америки та нехай не гинуть без сліду в далекій заморській чужині без родини.

Ми тут зібрані батьки наших діточок, братя та сестри наших малих братчиків та сестричок кличемо одноголосно зо слезами в очах:

„До школи та до св. церковці ходіть, учіться пильно, часу не марнуйте, кожду хвильку часу на науку викори-

у Вислі потонуло 4 людей. Метеорольоґічні стації повідомляють, що годі сподіватися скорої зміни погоди та що спека триватиме далі. У Відні й околиці спека з дня на день більшає. Вулиці майже пусті. Авта курсують лише рано й вечером. Тисячі людей безупину сидять у Дунаї. Підчас купелі потонуло 19 людей, 42 людей померло на вулицях наслідком соняшного удару. В Берліні з причини спеки мешканці виїздять у підміські околиці. В околичних озерах затонуло 13 людей, а вечером біля Ґрюнав, коли тисячі людей тиснулося до електричної залізнички, зударилися ваґони повні прогульковців. В околиці Берліна і Бремен, головнож біля Гамбурґа, були в неділю електричні бурі з вихром. Великі шкоди заподіяли бурі в північнім Шлезвіку. Підчас бурі потонуло 4 людей в альтонськім озері. Від громів згоріло кілька великих господарств. На острові Руґії грім ударив у шопу й запалив її. Згоріло 500 овець. Над Надренією перейшов хмаролім із громами. У Дюрем упав великий град і повибивав шиби в домах. Через 20 хвиль град так бомбардував місто, що люди не могли показатися на вулиці. В Аґердамі грім убив двоє людей.

Присуд у процесі циганів.

Процес, який ведено від довшого часу перед кошицьким судом проти ватаги циган, обвинувачених у грабіжницьких убивствах, закінчився 20. липня. Гол. обвинувачених Фільке та Рибара засудили на досмертну тюрму, а інші дістали по 4—5 літ вязниці.

Затвердження французько-американського договору.

Французький парлямент ратифікував 300 голосами проти 292 французько-американський договір в справі воєнних довгів, які Франція має заплатити Америці.

Чудесний випадок.

Поспішний потяг, що їхав до Брісбане вискочив з шин недалеко Армідаель. В потязі, що складався з шести ваґонів, було більше як сто подорожних. Щасливим випадком ніхто з них не потерпів.

Корабель єгипетського князя затопився.

Роскішний корабель єгипетського князя Ібраґіма наїхав на норвежських водах на підводну скалу і затопився на протязі кількох хвилин. На покладі яхту було 40 осіб. В момент катастрофи члени княжої дружини спали в каютах. В смертельній трівозі всі кинулися на поклад, але не стало вже часу на те, щоби спустити ратункові лодки. Князь і другі пасажири мусіли в однім тільки біллю скакати в воду, щоби ратуватися. Частина розбитків доплила до берега власними силами, частину врятували близькі лодки. Князь Ібраґім відбував подорож до Европи.

Моторовою лодкою через Атлянтійський Океан

Оден молодий Бостонець на призвіще Ґ. Турнер зачав подорож через Атлянтійський Океан з Америки до Франції на маленькій моторовій лодці. Наша знимка представляє власне цього Бостонця в його лодці.

Поширюйте „Правду"!

стовуйте, Господа Всевишнього хваліть, Йому моліться, своїх учителів шануйте, на привитання руки їх цілуйте, та щоби колись стали ви просвіченими доньками та синами Руси-України! Та щоби колись кожен і кожна міг сміло сказати: „Я Українець — щоби таких більше!"

Та щоби колись не волочилися по заморських краях, як ми нині та щоби чужоземці не витирали вами ріжних кутів так як нині нами.

Хоч може неодному з нас тут і не зле діється, як Господь нас зі своєї опіки не випускає, та що з того! Усе наші серця тужать заріднею і ніколи з мисли не сходить.

Може хто сказати: „Хто з Америки приїде, якійсь час побуде в селі і знов до Америки вертає". На це ось відповідь така: „На короткий час до Америки нікому не виплатиться їхати, а хто побуде тут рік два та освоїться з тутешнім життям і повернувши до дому побачить усе не так і знов вертає до Америки. Уже такий чоловік не знає, де йому добре (там, де його нема), ніде не набувся, ніде не нажиється. Як той відлітаючий птах, що під зиму відлітає до теплого краю, а скоро довідався, що в його рідній країні тепло, відрікається там в теплому краю усякого добра а з весною до рідні повертає, так і ми робимо.

Та тут можемо вже оцінити наше буле життя на рідній землі, та кожної хвильки думаємо про поворот у свою рідну землю.

На другій стороні нашої ґазетки є залучена мала статейка про тутешнього булого священика Всеч. о. Василевича. От на жаль мусимо сказати, що й тут в Америці є вороги Церкви. Сіяч сіє пшеницю а кукіль сам росте так і тут догадуємося, що згадана статейка має бути роботою тутешніх церковних урядників, яких раз на проповіди о. Василевич виголосив та повикидав їх провини перед очи а найгіршими провинами їх були сальони (шинки), в котрих неразі священика обмавляли. І так тої самої неділі по Богослуженню зарядив священик яко предсідатель мітінґ (збори церковні), нечесних сватків усунено з уряду церковного, а вибрано чесних людей на церковних урядників.

Мусимо признати, що тут в Америці є дуже чесні та поважні християне, а є по більшій части з остатного степеня лотри, отже треба неодного довший час пізнавати, що він за оден, і що в нім сидить. Рівнож Америку можна назвати місце скриття рідного рода злочинців. Неоден, що наброїв в своїм краю тай утік до Америки, а може і свого власного імени відрікся.

Америка це місце вільности для зле вихованої та пустої молодежи, яка не їде тут, щоби щось заробити та своїх дорогих родичів, або братів та сестер порятувати, але їде на „випий та погуляй". Подаємо тут, що наша молодіж з Тростянця провадить тут життя дуже чесне і моральне аж чужинці подивляють. Отже виховання їх чесних родичів, та наука щиролюбимого Отця Пастиря видала красні овочі.

В кінці здорові будьте, Всечеснійший і славний Отче Пастирю і Декане! Шлемо Вам сердечний і щирий привіт та бажаємо Вам як найкращого здоровля, довгого та веселого життя, кріпких сил і витревалости в боротьбі з житєвими незгодинами і всего того, чого Ви собі бажаєте! Нехай Бог стереже Вас від кождого злого випадку і нехай благословить всі Ваші помисли і всю Вашу працю, та щоби Господь допоміг нам колись ще Ваших дорогих слів почути.

Слава Ісусу Христу.

На все вдячний парохіянин з Тростянця в імени нас тут зібраних

Теодор Михальчук.

——o——

Хмари на далекім Сході

Дня 17. липня с. р. совітський уряд зірвав дипльоматичні зносини з Китаєм.

Безпосередну причину до сего дала слідуюча подія:

В дни 10. липня манджурський ґенеральний уряд, підчинений начальній китайській владі переняв у свої руки східно-китайську, манджурську залізницю. Залізницею тою, згідно зі совітсько-китайською умовою завідували спільно Совіти й Китай.

Однак Совіти при помочі своєї залізничої служби вели на цілий области згаданої залізниці живу шпигунську й аґітаційну діяльність.

Китайська влада, щоби припинити шкідливу большевицьку аґітацію, підняла рішучий крок. Всю залізницю враз із телеграфічними стаціями взяла в свої руки.

Арештувала понад 200 совітських совітських залізничних урядовців, розвязала всі професійні й кооперативні організації та усунула совітського директора тої залізниці.

Совітський уряд переслав китайському остре письмо у тій справі. Совітське письмо-ультіматум жадало віддачі східно-манджурської залізниці, та негайного скликання конференції, яка малаби поладнати весь спір.

Китайський уряд у відповіди на се письмо заявив, що був приневолений крайною конечністю заняти східно-кит. залізницю— та що в тій справі буде висланий до Москви китайський представник зі широкими повновластями в тій справі.

У ноті тій сказано, що теперішний національний уряд був усе прихильний для совітського уряду. Однак в остан- ні хчасах стверджено на китайській території много випадків, що совітські урядовці вели шкідливу для китайської держави пропаґанду.

Щоби вдержати порядок, манджурська влада заняла залізницю та замкнула совітські консуляти.

Совітський уряд відповів на се, що не вдоволяється тою китайською нотою та що видав зарядження відкликати всіх дипльоматичних і торговельних совітських представників у Китаю, всіх совітських урядовців східно-китайської залізниці, перервати залізниче получення між совітами й Китаєм, візвати дипльоматичних і конзулярних совітських представників, щоби негайно покинули Китай.

Отсі совітські зарядження рівнаються з виповідженням війни Китаєви. Однак ще ним не є.

Хоч не хоч рішився совітський уряд на зірвання дипльоматичних зносин з Китаєм.

Однак майже не імовірне, щоби виповів війну. Китайці за сильний ворог, якому морально й економічно зруйнована большевицька держава не моглаби дати раду. Не усміхається війна й Китаєви.

Тай европейські держави й Америка бачуть се добре, що воєнна завірюха далекого Сходу легко моглаби перекинутися до Европи, яка ще не встигла відітхнути по світовій війні.

Зокрема Америка, від якої вийшов звісний т. зв. пакт Келльоґа, а який підписали й совіти й Китай — усіх зусиль доложить, щоби спір полагодити мирною дорогою.

Совітська влада проковтне ще й ту свіжу китайську „пощочину“, коби лиш ще троха вдержатися при життю. Бо війна в нинішних обставинах булаби для неї погубою.

——о——

Події на далекім Сході

Совітська мобілізація.

Совітський уряд відкликав ген. Буденного з відпустки і приказав йому негайно перевести частинні мобілізаційні зарядження на Далекому Сході та в центральній Росії. Буденний дістав приказ сконцентрувати богато літаків на манджурськім кордоні. Скріплять теж відділи піхоти, кінноти, танків на прикордонних полосах. Для цього зарядженo конфіскату цілого залізничого табору. Буденному поручили скріпити й залогу в Ленінграді.

Японська прес. аґенція принесла вістку з Харбіна, що почалася загальна мобілізація та що богато китайських військових поїздів вислано в напрямі до стації Погранічная. В Мукденськім арсеналі йде горячкова праця.

Наступ.

З Осаки повідомляють, що більшовицькі війська почали офензиву. Заняли місто Манґулі та стацію Поґранічная. Китайські війська висадили у повітря міст на Амурі. СРСР має там 100 тис. війська, Китай 200 тис. Більшовиків, які хотіли перейти ріку Амур біля Благовіщенська, китайці відперли.

Корабельна комунікація перервана.

„Юн. Прес“ повідомляє, що товариство плавби замкнуло всі свої філії на

К. К. 24

Св. Апостол Павло

А Павло думав що інше: згадав, що Христос тут терпів муки й смерть і він іде тут тепер терпіти за Христа, за Його Божу науку...

В мури Єрусалима ввійшли біля вежі жінок, що були в нових мурах, які побудував Ірод Аґріпа. Перейшовши новий город Безету, ввійшли рибними ворітьми в старий город. Мнасонова домівка була в долішньому городі, невподалік від Соломонової Саджавки, тож мусіли ще переходити середущими ворітьми, попри радницю й через міст.

Мнасонова жінка вельми зраділа, як побачила чоловіка, що здоров повернув із далекої подорожі. Не меньше зраділа й цим, що в її домівці гостити- ме апостол Павло.

Зараз і взялася порядкувати кімнату для гостей, та перше подала перекуску.

Вже в вечір стали заходити до Мнасона християне, що від його челяди довідалися про прихід Павла. Та Мнасон не пускав їх ні до Павла ні до його товаришів.

— Змучені вони — каже — нехай спочинуть. Завтра побачите Павла.

А Павло каже Мнасонові й своїм товаришам:

Завтра піду до Якова та зголошуся в нього.

Як на другий день явився Павло у Якова, були вже там і всі старші Церкви. Вони чули вже, що прийшов Павло й тому поприходили.

Павло звитався з усіми, а вони зараз і питали в нього:

— Оповідж, будь ласка, про свої здобутки. Ми, правда, чували від людей чимало, та всеж воно краще почути з твоїх таки уст.

І став Павло оповідати їм про все, що зробив Бог між поганами його служенням.

— Це вельми радісне, що ти оповідаєш — казали йому всі, як він скінчив оповідати. — Нехай буде слава за все Всевишньому.

А Яків каже:

— І я радію цим, що правда Христова знаходить приклонників між усіми народами, та боюся за тебе, Павле, тут у Єрусалимі. Бачиш, брате, скільки тут тисяч Жидів, що ввірували, а всі вони ревнителі закону. Про тебеж чули, що ти навчаєш відступлення від Мойсеєвого закону кажучи, щоб не обрізували своїх дітей і не додержували звичаїв.

— Таж це, що я голошу, признав добрим і правильним єрусалимський собор ще тому вісім літ.

— Правда твоя — каже Яків — та щож, народу не пересвідчиш так легко, він надто сильно привязаний до старинних звичаїв і хто не зберігає цих звичаїв, вважає такого відступником від віри. Щож тепер діяти? Довідаються, що ти прийшов і напевно буде збіговище.

— Дарма — каже Павло — годі мені задля несвідомости ломити ухвали собору.

— Ні, цього не треба — каже Яків. — Та всеж таки не треба й народу дразнити. От я маю вже й раду! Ми вже всі думали над цим і врадили, що так буде найкраще.

— Щож це врадили ви? — питає Павло, — що я маю зробити, щоб не було збіговища?

— А от що! Є в нас чотирьох мужів таких, що мають на собі назорейський обіт. Узявши їх, очистися з ними тай витраться на них, щоб обстригли голови. Тоді всі знатимуть, що те, що вони про тебе довідалися, це ніщо, та що й ти зберігаєш приписи закону.

Павло на це:

— Коли думаєте, що цього треба для спокою, то хай буде й так — я годжуся.

Назорейський обіт зобовязував повздержуватися від опянюючих напитків. Також протягом якогось означеного часу не сміли ці, що зложили обіт, ні стригти волося, ні голитися.

Далекому Сході й так перервало корабельну комунікацію з Китаєм.

Літаки СРСР над Китаєм.

Більшовицькі літаки кружляють понад Манджурією й розкидають відозви, які взивають китайський пролєтаріят помагати СРСР.

Военний стан в Харбіні.

Наслідком зірвання кит.-більшовицьких взаємин у Харбіні проголосили военний стан. Вулицями ходять сильні китайські патрулі. Ґубернатор оголосив відозву, яка грозить смертю за поширювання трівожних чуток. Заведено цензуру часописів. У промислі й торговлі застій. Японський консулят переповнений большевицькими горожанами, які жадають віз на виїзд до Японії.

Арештування директора банку.

Китайська влада перевела ревізію в харбінськім Дальбанку. Арештували директора відділу та сконфіскували багато матеріялу, з якого виходить, що цей банк фінансував комуністичний рух на Далекому Сході. На готівку в банку наложено арешт.

Літвінова візвали телеґрафічно.

Заступника нар. комісаря закордонних справ Літвінова, який був на відпустці в Карльсбаді, завізвали телеґрафічно негайно вертати.

Совіти відкинуть посередництво Ліґи.

Тел. Уніон повідомляє з Москви, що уряд СРСР відкине евентуальне посередництво Ліґи Націй в більшовицько-китайськім спорі. Уряд СРСР заявив, що полагода спору мусить статися без якогонебудь поседництва третьої сторони. Берлінські часописи повідомляють із Вашінґтону, що еспанський амбасадор і китайський посол відвідали державного секретаря Стімсона. У Вашінґтоні зачувати, що Японія хоче посередничити між СРСР і Китаєм. Є теж чутки, що й Америка готова булаб посередничити, колиб обі заінтересовані в конфлікті держави звернулися з такою просьбою до вашінґтонського уряду.

Американський уряд пригадує.

Американський уряд звернув увагу більшовицького та китайського урядів, що обі ті держави підписали противоєнний Келльоґовий пакт.

Німеччина заступає справи СРСР і Китаю.

Берлінські часописи повідомляють, що німецький уряд полагодив прихильно просьбу СРСР і Китаю про обняття заступства більшовицьких і китайських справ на час зірвання диплwоматичних взаємин між цими обома державами. Про постанову німецького уряду повідомлено радіотелеґрафічно дипльоматичних представників Німеччини в Нанкіні і дано їм відповідні вказівки.

Висадження мостів.

З Льондону повідомляють, що подорожні, які приїхали до Харбіна, оповідають, що китайці висадили в повітря кілька тунелів біля ст. Пограничная на сх.-кит. залізниці.

Вказівки для американського посла.

Американський посол у Китаю Мюрей дістав із Вашінґтону приказ слідкувати події на китайсько-більшовицькому кордоні та не починати відпустки, поки положення не вияснится. Крім того дістав тайні інформації.

Китайські услівя.

З Пекіну повідомляють, що китайський кабінет радив під проводом марш. Чанґ-Кай-Шека в справі американського посередництва в більшовицько-китайськім конфлікті. Зачувати, що нанкінський уряд приняв посередництво Америки із застереженням, що уряд СРСР здержить негайно воєнну акцію проти Китаю. „Берл. Тґт.“ оголосив комунікат китайського посольства в Берліні, який стверджує, що Китай готов згодитися на предложення СРСР у справі скликання конференції й увільнення більш. аґентів, які вели пропаґанду та нарушили постанови договорів між Китаєм і СРСР.

Нанкінський уряд за миром.

Китайський посол у Вашінґтоні зложив заяву, з якої можна здогадуватися, що кит.-більшовицький конфлікт буде полагоджений мирно. Посол сказав, що Китай шануватиме всі підписані договори. Хоч Келльоґів пакт не війшов іще в життя, кит. уряд не хоче вжити зброї в теперішньому конфлікті. — Міністр закорд. справ Китаю Ванґ сказав, що Китай памятає, що підписав Келльоґів пакт. Одначе всяку акцію СРСР спрямувати війська до Манджурії, китайський уряд і нарід признають воєнним актом.

Вкінці мусили принести приписану жертву в святині.

За свої гроші купив Павло потрібні на жертву приноси: чотири однолітні ягнята без сказзи на всепалення, чотири ягнички без скази на жертву за гріх і чотири барани без скази на жертву мирну. І чотири кошики опрісноків: коржів із пшеничної муки, замішаної на оливі та незаквашених паляниць, помазаних оливою й хлібні та оливні жертви для всіх. І війшов Павло з чотирма назореями в святилище. Семого дня священик привів їх перед святая святих і приніс їх жертву за гріх і всепалення їх. Потім узяв баранів і приніс як жертву мирну разом із кошиками опрісноків. А потім приніс їх хлібну й оливну жертву. Тоді назореї остригли голови свої біля входу у святиню й поклали своє волосся на вогонь, що горів під мирною жертвою. Тепер брав священик варені лопатки з барана й прісний корж і паляницю прісну й клав це все на руки назореям. Та ще священик не скінчив молитви, як Азійські Жиди вдерлися в святилище з криком:

— Мужі Ізраїльські, помагайте! Це чоловік, що проти народу й закону й місця цього всіх усюди навчає та що й Греків впровадив і опоганив це святе місце.

Павло зчудувався й обурився.

— Де, коли, якого Грека впровадив я у святилище? — крикнув він.

— А ось він — закричали Жиди — вказуючи на чоловіка, що стояв при дверях.

Павло глянув туди — там побачив Трофима Ефезця. І відразу здогадався. Жиди бачили Трофима з ним на місті й думали, що це Павло впровадив його в святилище.

Як почули це Жиди, що були в святині, кинулися на Павла й виволікли його зі святині та зараз зачинили двері. А народ збігається, збігається.

Азійські Жиди кричать:

— Зневажив святилище, поганина впровадив туди.

Народ страшним криком:

— Смерть йому, смерть йому, смерть!

І вже на майдані перед святинею стали збивати копіт на знак камінування.

Крик, верескк, метушня. Павло зачинає говорити:

— Мужі Ізраїльські, це не правда, я не впровадив у святилище поганина...

Та не дають йому скінчити. Насильно тягнуть його на майдан. І Павло вже молиться, певний, що смерть жде його...

Товпа кинулася бити Павла.

Аж тут роздався грімкий голос:

— Розступитися! Місце для тисячника...

— Тисячник! Тисячник! Тисячник іде — стрівожилися Жиди й перестали бити Павла.

В соняшному промінні заблисла на майдані золотиста зброя тисячника й зброя сотників і війська, що рівною ходою входили на майдан.

— Що це за бунт, Жиди! — скрикнув тисячник. Чого таке збіговище?

— Це не бунт — обізвався якийсь із жидівських старших. — Ми зловили тільки зневажника нашої святині й хотіли його покарати.

— Покарати!? — гримнув тисячник. — На те тут є цісарська влада, не вам карати! Ви можете тільки обжалувати виновника.

І звернувшися до свойого війська каже, вказуючи на Павла:

— Закувати його в два ланцюги!

— Зараз двох вояків узялося заковувати Павла!

Павло дав себе спокійно заковувати, хоч у думці ніяк не міг зрозуміти, чого це тисячник уважає його за такого небезпечного, що каже заковувати його аж у два ланцюги, коли він і без ланцюгів віддавсяб під його опіку перед розяреною товпою Жидів.

А тисячник питає в Жидів:

— Хто цей чоловік і що він зробив, у чому винуєте його?

(Дальше буде).

——o——

Не погодиш вогню з водою

(Христіянство і комунізм.)

I. Христіянство у світлі тайних його ворогів.

Історія останніх літ виявила, що комунізм, отсей „останній крик“ соціялізму, не знаходить ні дрібки прихильности в ніоднім христіянськім народі світа, мимо могутньої й багатої в засоби комуністичної аґітації.

Навіть у большевії, де комунізм насильно переведено в життя і де мав він стати „раєм на землі“ для всіх робітників і селян — тії христіянські робітники й селяне не то що не приязно, але прямо ворожо відносяться до комунізму й ждуть лиш хвилі, щоби положити йому край.

Причиною тої появи є це, що христіянство і комунізм — це вогонь і вода, які ніколи себе погодити не дадуть.

Знають про те нинішні провідники комунізму і ті, що на очах світа кермують совітським „комуністичним раєм“ і ті, що потайки, невидимою рукою кермують усім комуністичним рухом.

Тому, щоби влекшити свою аґітацію між христіянськими селянами, видумали вони і переводять у діло ось яку штуку.

Кажуть облудно: — „Ви, христіяни, не маєте чого боятися комунізму, який не виступає проти христіянства“. І намагаються комуністичні аґітатори вмовити в легковірних, будьтоби Христос був революціонером, та що Його діло повстало зі соціяльного руху.

Представляють вони христіянство як соціялізм, ба навіть як комунізм. Ціллю такої облудної роботи є перетягнути до ріжних, наскрізь ворожих христіянству партій таких людий, які схиляючися своїми симпатіями до соціялізму, чи комунізму, не хочуть при тім виречися христіянського світогляду*).

Щоби промостити шлях комунізмови, радо покликуються вони на перші часи христіянства та на ті перші христіянські громади, які з любови до Христа й ближніх добровільно завели в себе установу спільної власности.

Особливож підчеркують отсі замасковані вороги христіянства деякі такі події і на їх основі намагаються в демаґоґічний, поверховний спосіб доказати, що христіянство має свій початок у революційному, соціяльному рухови.

Однак того рода ложні „докази“ опрокинено цілковито як із католицької так і некатолицької сторони.

2. Христіянство в світлі історії.

Твердження тайних ворогів христіянства, будьтоби воно повстало зі соціяльного руху, це історична лож.

Первісне христіянство не має нічо до діла з чисто пролетарським рухом, а повстало воно на виключно релігійних основах.

Повстання христіянства в ніякий спосіб не дасться навязати з якимсь соціяльним переворотом у тодішній суспільности. Це доказує цілий ряд історично стверджених фактів.

Жерелами, з яких ми черпаємо наше знання про Христа та про первісне христіянство є 4 Євангелія, Діяння й Листи Апостолів. Історична стійність тих жерел нині стверджена навіть некатолицькими вченими.

Послухаймо, що кажуть ті жерела про провідну думку Христа та про Його діло.

Тому, хто знає Євангелія навіть лише поверховно є самозрозуміле це, що вони навіть не згадують про якийсь соціяльний переворот, та що осередочною точкою Христової науки є лише справа спасення душ.

Книги Нового Завіта не роблять ніяких ріжниць між клясами.

Ті ріжниці зникають перед величю правд про Бога, про спасення, про душу, що їх вони подають. Христіянство ніде не обіцює поправи економічних чи соціяльних відносин. Воно не обіцює ніякого раю на землі. Христова наука має на меті покласти основи під царство правди, любови і справедливости.

Спасення, яке ті книги обіцюють і голосять, не є ні земське, ні матеріяльне, але виключно відноситься до душі.

Доказом на це може бути й те, що поза межами Церкви, у первісних христіянських сектах, майже ніде не стрічаємо слідів якихсь земських, матеріяльних плянів.

Дальше — в часі якраз саме тоді заснованого римського цісарства не було такого настрою, який сприявби бунтам невільників, чи пролетарському рухови, бо якраз саме тоді засноване цісарство завело так дуже бажаний лад і спокій у державі.

Також первісні христіянські громади не складалися виключно з пролетарів. Вправді покликуються противники на Послання до Коринтян I, 1, 27, де св. Павло радісно кличе, що „Бог вибрав глупе і немічне“.

Але критичний погляд на згадані у тих первісних христіянських жерелах особи вчить нас, що приклонники Церкви походили з усіх станів, навіть із палати цісаря. (Гл. Посл. Филип. 4, 22). Тертуліян прм. каже з натиском, що христіяни заволоділи військом, палатою й публичними установами.

Загальне враження, якого набираємо перечитавши книги Нового Завіта, нічого не каже про натиск на все, що матеріяльне, як цего вимагавби відгомін якогось пролетарського руху.

Програма, яку розвивають ці жерела, в ніякий спосіб не пригадують „комуністичних маніфестів“.

Само собою, якщо хто самовільно счеркне собі з Євангелія все, що йому невигідне, то вкінці зможе доказати все, що схоче.

Хто витворює штучні противенства прм. між св. Лукою й Матеєм на те, щоби один чи другий остро звенячий зворот прм. проти багацтв, позбавити його релігійного змислу, той зі слів: „Горе вам, багачі“, або „Блаженні убогі духом“ зробить: „Горе вам, якщо тільки щонебудь посідаєте“, або „Блаженні пролетарі“.

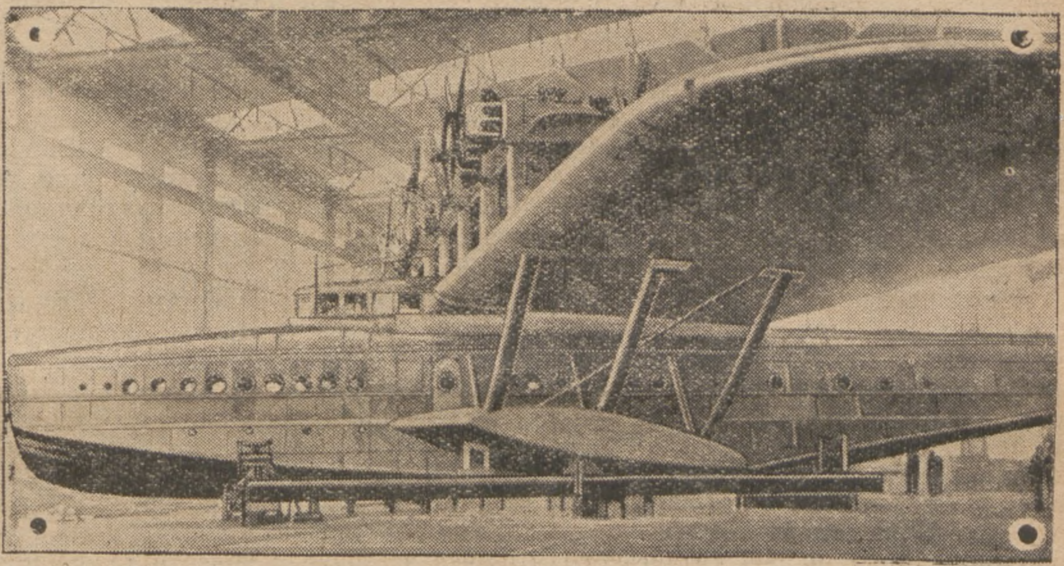
Найкращий доказ, що христіянство не було ніяким пролетарським рухом випливає з цего, що ні первісна Церков ні її провідники не робили ні найменшої спроби знести невільництво. Знесення його наступило само зі себе, й наступити мусіло щойно тоді, коли христіянський дух переняв усі народи.

Хто дещо точнійше знає про суть невільництва за часів Христа, з наукових, а не односторонних творів, той мусить признати, що ця повздержливість первісного христіянства мала велику політичну стійність, була розумна, виховуюча й оправдана.

Але христіянство виявляє свою внутрішну суть якраз тим, що воно в

*) Такої тактики придержуються між иншими аґітатори т. зв. „Української партії праці“ та їхні часописи: „Рада“ і „Праця“.

НОВИЙ ВОЗДУШНИЙ ВЕЛИКАН

У фабриці літаків Дорнієра закінчено будову величезного особового літака, котрий називається „Д. О. 10“. Внедовзі зачне цей літак пробу лету. На знимці бачимо цей новий літак.

часі своїх початків так повздержливо судило й поступало в квестіях пролетаріяту.

———o———

Великі держави посередничать

між Совітами й Китаєм.

Між англійським, французьким, японським і американським урядами прийшло до порозуміння, щоби рівночасно інтервеніювати в більшовицько-китайському спорі. Інтервенція має йти в двох напрямках: ам. держ. секретар Стімсон приняв на себе обовязок звернутися до урядів СРСР і Китаю з напімненням, що згідно з поглядами згаданих держав СРСР і Китай не мають права рішати зброєю справу сх.-китайської залізниці. Вашінгтонські часописи повідомляють, що держ. секретар Стімсон нараджувався з італійським амбасадором, якого просив, щоби Італія піддержала акцію для недопущення до кит.-більш. війни. Американський посол у Пекіні повідомив китайського посла Ванґа, що він уповажнений своїм урядом почати переговори в справі посередництва Зл. Держав у кит.-більш. конфлікті. Бріян уповажнив амбасадора Франції в Москві, щоби поробив заходи у більшовицького уряду в справі арбітражу Америки в китайсько-більшовицькім конфлікті. Покищо невідомо, яке становище займе уряд СРСР до предложення Зл. Держав. Бріян конферував із китайським послом і більшовицьким амбасадором у Парижі. Конференція ця спричинена ініціятивою американського держ. секретаря Стімсона, який предложив посередництво та повідомив рівночасно, що в цій справі нараджувався з представником Китаю у Вашінґтоні. Бріян просив китайського посла, щоби пригадав свому урядові зобовязання, які взяв на себе як член Ліґи Націй. Більшовицькому амбасадорові звернув увагу, що СРСР приступив до Келльоґового пакту. Зачувати, що Бріян телеґрафічно завізвав уряди Китаю та СРСР полагодити конфлікт арбітражем.

НОВИНКИ

Пожежі. В Поздимирі (пов. Сокаль) у хаті Катерини Гук вибухла в ночі на 21. липня пожежа. Наслідком вітру огонь перекинувся на сусідні будинки, які вмить станули в огні. Згоріло 26 хат, 19 стаєн і 12 стоділ. Жертв у людях не було. Згоріла одна корова. — Дня 18. липня вийшов Мих. Березинський з Дрогомирчан (пов. Станиславів) із дому, оставляючи діти без нагляду. Діти бавилися огнем і спричинили пожежу, яка знищила ціле його ґаздівство. Огонь перекинувся теж на будинки сусіда Павла Фемерита та знищив їх до тла.

Самохід переїхав фіру. На дорозі між Рогатином і Буковою наїхало особове авто Ад. Пйотровського, директора ходорівської цукроварні, на віз Гр. Владики. Наслідком зударення ранена жінка Владики Катерина, яка потерпіла потрясення мозку й уплив крови. Ранена також Марія Козій, що їхала на тім возі й іще дві жінки Войнаровські.

Поїздка президента Польщі по Галичині. Президент польської держави відбуває в цих днях поїздку по Галичині. Після короткого побуту в краківському воєвідстві президент Мосціцкі приїхав у Східну Галичину, затримався в Ланцуті і в понеділок 22. липня удається самоходом через Альбіґову на оглянення нафтових теренів.

Чехович — директором банку. Дня 2. липня обняв урядування новий начальник дир. Земянського Банку в Варшаві, б. міністр Чехович.

Подання до військових властий. Військові власти повідомляють, що в справі перенесення жовнірів до частин стаціонованих близько місця замешкання їх родин, в справі відложення військової служби або звільнення від неї — мають особисто просити інтересовані жовніри службовою дорогою при рапорті. Всякі просьби в тих справах до військових властий, як противні військовим приписам не будуть узгляднені.

Радіостація у Львові. Часописи повідомляють, що з ініціятиви львівського Польського Політехнічного Т-ва дістане Львів в найкоротшому часі власну надавчу радіостацію. Таким чином в Польщі буде 6 надавчих радіостацій (Варшава, Краків, Познань, Катовиці, Вильно, Львів).

Обманство з ковертами. Емерит Шпичка Пій з Обертина повідомив львівську поліцію, що якихсь двох обманців приступили до нього біля чсл. консуляту при вул. Третього Мая та сказали, що полагодять йому справу в консуляті. Вони взяли в нього 17 дол. і 220 зол., які вложили до коверти, котру йому потім віддали. Коли оба відійшли, Шпичка заглянув у коверту та найшов там тільки шматки паперу. — Іван Куличковський з Козови (пов. Бережани) приїхав у якихсь справах до еміґраційного уряду у Львові при вул. Кармелітській ч. 4. Тут приступило до Куличковського двох людей та сказали, що полагодять йому справу. Куличковський дав їм 5 дол. і 160 зол. у готівці. Ці гроші обманці вложили у коверту, по хвилі віддали її та казали Куличковському підождати. Як оба відійшли, Куличковський переконався, що в коверті замість грошей, був покраяний папір.

Сади вимерзли. **Цьогорічна строга зима вже забулася, але її наслідки для садівництва бачимо щойно тепер. Там де торік зеленіли сади, нині сторчать переважно сухі, чорні стовбурі дерев. Півтора місяця тому й вони зазеленіли а навіть пробували цвисти, але швидко зівяли і завмерли. Це наслідки великих зимових морозів. Вимерзли майже зовсім сливи, груші, черешні, морелі бросквині і волоські горіхи, а на половину яблуні та вишні. Найкращі старі сади на Підкарпаттю порестали істнувати, а що вже казати про сади молоді! Страти, які потерпіла через те суспільна господарка, йдуть на сотки міліонів. І страти ці будуть тревати довгими літами, бо нові овочеві дерева не виростуть скоро. Лихо тим більше, що рівночасно вимерзли шкілки овочевих деревець, отже садівничу культуру треба зачинати від садження зернят. На яких три роки закладання нових садів у нас майже не можливе. А тимчасом овочів цього року буде дуже мало і вони будуть дорогі.**

Обікрали посла Ладику. В поїзді між Львовом і Красним обікрали ніччю посла Ладику. Невідомі а спритні злодії забрали йому всьо, навіть убрання.

Залізниця дорожіє. З днем 10. жовтня увійде в життя нова товарова залізнича тарифа на польських залізницях вища від дотеперішньої від 15—20. відсотків. Уряд сподіється завдяки підвижці заробити около 100 міліонів річно. Але разом з тим подорожіють всі товари (крім збіжа, бо воно все чомусь дешевіє).

Згоріло 100 господарств. В селі Крупсько над Дністром, в жидачівському повіті, вибухла в середу пожежа в загороді Івана Папика. Сильний вітер перекинув огонь на сусідні господарства. Ратунок ізза вітру був майже неможливий. Жертвою огня впало 100 господарів, себто майже дві третини нещасливого села.

Наші паломники в Римі. Українська прогулька паломників була в понеділок 15-го ц. м. в 8. год. вечером принята на авдієнції у св. Отця папи римського, при чому св. Отець виголосив до паломників чвертьгодинну промову. Після авдієнції гостив у себе паломників Й. Е. О. Митрополит Шептицький.

———o———

ПЕРЕПИСКА АДМІНІСТРАЦІЇ.

П. Гоголь Мих. в Новоставцях. — „Правда виходить в четвер рано і сейчас висилаємо її на почту. Скорше не можемо висилати. Прикро нам, що не можемо вволити Вашому баганню. А може листар ходивби по почту в пятницю так, як у всіх прочих селах? Тоді малиб Ви часопис вже на неділю.

П. Ілько Барчук в Ганчарові. — Лист одержали. Ви винні до сьогодня 13.40. Чекати будемо іще два місяці. Довше не можемо!

———o———

Збіжа.

Пшениця двірська 47—48, жито галицьке 25.50—26, ячмінь на мливо 24.50 до 25.50, овес галицький 23.50—24, кукурудза румунська 29.50—30.50, горох пів-Вікторія 53.25—57.75, горох пільний 38—40.50, бобик 27.50—28.50, мішанка паст. в зерні 40.50, вика 35.10—36.50, сіно солодке краєве прас. 6—7, солома прасована 4—5, гречка 28.50—29.50, льон 65—67, лубінь синій 25—26, мука пшенична 65 проц. 74—76, мука житна 70 проц. 42—43.50, отруби житні 15—15.50, отруби пшеничні 15.50—16, крупи гречані 57.75—59.75, крупи ячмінні 42—43, пенцак 40—41, макухи льняні 41—42, мак синій 130, мак сивий 90—100.

Відповідальний редактор Антін Лотоцький. З друкарні Сп. „Діло", Львів, Ринок 10.